Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΑΓΩΝΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

Εἶναι πιθανὴ ἡ σύγκρουσις μεταξὺ καπιταλισμοῦ καὶ κομμουνισμοῦ;

ΟΧΙ! – ΑΠΑΝΤΑ ΣΤΟ "ΕΚΟΝΟΜΙΣΤ,, Ο ΔΗΜΟΣΙΟΛΟΓΟΣ ΤΖΕΦΡΕΥ ΚΡΟΟΥΘΕΡ

Τὸ ἀκόλουθον κείμενον εἶναι περίληψις ἄρθρου, τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύσαμεν τὸν Μάϊον τοῦ 1945. Καθὼς θὰ διαπιστώσουν οἱ ἀναγνῶσται, διατηρεῖ ἀκεραίαν τὴν ἐπικαιρότητα καὶ ζωηρὸν τὸ ἐνδιαφέρον του καὶ σήμερον.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ., Μάϊος. Οὐδέποτε ὁ κόσμος ἀποτελοῦσεν ὁμοιοφρονοῦσαν ὁμάδα. Οὐδέποτε εἰς τὴν ἱστορίαν παρουσιάσθη ἐποχὴ ἄνευ βαθέων διαφορῶν, μεταξὺ γειτόνων λαῶν. Πρὸς τοῦτο, ἅς λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὰς θρησκευτικὰς διαφοράς. Ἐπὶ 30 αἰῶνας, ἐξ αὐτῶν κυρίως, ἐπλουτίσθη ἡ ἱστορία. Ποῖον γεγονός, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, δύναται νὰ συγκριθῇ μὲ τὴν τότε ἀντιπάθειαν καὶ τὸ μῖσος μεταξὺ τῶν χριστιανῶν καὶ τῶν εἰδωλολατρῶν, τῶν εὐγενῶν ἐθνικιστῶν καὶ τῶν Ἰουδαίων, τῶν Μουσουλμάνων καὶ τῶν ἀπίστων, τῶν διαμαρτυρομένων καὶ τῶν καθολικῶν; Σήμερον ὁ Καπιταλισμὸς καὶ ὁ Κομμουνισμὸς φθονοῦνται μέχρι θανάτου, ἀλλὰ κανεὶς διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς του δέν ἀναλαμβάνει νὰ κάψῃ τὸν ἄλλον ζωντανόν. Ὡς ἐκ τούτου αἱ διαφοραὶ φρονημάτων, τῶν ὑποστηριζομένων μὲ πάθος μεταξὺ κρατῶν ἢ μεταξὺ ὁμάδων ἐντὸς τοῦ ἰδίου κράτους, δὲν παρουσιάζουν τίποτε τὸ νέον. Οὐδεὶς ὅμως σήμερον ἀνησυχεῖ περὶ τοῦ ἐὰν ὁ Καθολικισμὸς καὶ ὁ Προτεσταντισμὸς δύνανται νὰ συζήσουν εἰς τὴν ἰδίαν κοινωνίαν καὶ κανεὶς δὲν σκέπτεται τὴν ἐξολόθρευσιν τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου.

Τὸ ζήτημα λοιπὸν ἔγκειται εἰς τὸ νὰ καθορίσωμεν ἐὰν ἡ ἀντίθεσις μεταξὺ καπιταλισμοῦ καὶ κομμουνισμοῦ, εἶναι ἀπὸ ἐκείνας αἱ ὁποῖαι καταλήγουν εἰς τὴν ἀμοιβαίαν ἀνοχήν, ἢ ἀπὸ ἐκείνας αἵτινες ὁδηγοῦν εἰς τὴν ἀλληλοεξόντωσιν.

Ἀπίθανος ἡ σύγκρουσις τῶν δύο κόσμων

Ἄς ἐξετάσωμεν τὰς πιθανότητας συγκρούσεως μεταξὺ τοῦ καπιταλισμοῦ καὶ τοῦ κομμουνισμοῦ. Κατὰ τοὺς πρώτους ἐνθουσιασμὸς τῆς Σοβιετικῆς Πολιτείας πολὺς λόγος ἐγένετο διὰ τὴν παγκόσμιον ἐπανάστασιν. Ἡ Κομμουνιστικὴ Διεθνής, ἀπειλοῦσε μὲ φωτιὰ καὶ κεραυνοὺς τοὺς ἀστοὺς τῆς Οἰκουμένης. Ἀλλὰ κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας ἡ πρόκλησις ἦτο ἰδιαιτέρως ἀτελεσφόρητος. Ἡ παγκόσμιος ἐπανάστασις ἀπέτυχε παντοῦ, ἐκτὸς μιᾶς ἀμφιβόλου ἐξαιρέσεως εἰς τὴν Οὐγγαρίαν (εὐκόλως κατασταλείσης) καὶ ὀλίγων ἐπιτυχιῶν μικροτέρας σπουδαιότητος εἰς τὰς ἐρήμους αἱ ὁποῖαι χωρίζουν τὴν Σιβηρίαν ἀπὸ τὴν Κίναν.

Προκειμένου περὶ καπιταλισμοῦ, ἡ ἱστορία αὐτοῦ εἶναι κατὰ πολὺ διαφορετική. Ἀπὸ τότε ποὺ ἀνεφάνη εἰς τὴν Ἀγγλίαν πρὸ 200 ἐτῶν, ὁ βιομηχανικὸς καπιταλισμός, ἐξηπλώθη ἐπὶ μεγάλου μέρους τῆς ἐπιφανείας τοῦ κόσμου. Ἡ ἐπέκτασίς του δὲν ἦτο παντοτε εἰρηνική. Ἀπ' ἐναντίας, πλειστάκις εὑρέθη ἐνώπιον ἀγρίας ἀντιδράσεως. καὶ τὰ πυροβόλα τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ νὰ τὸν ἐπιβάλουν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀντετίθεντο εἰς αὐτόν. Ἀλλὰ ὁ χαρακτὴρ τοῦ καπιταλισμοῦ ἀλλάσσει. Σήμερον ἔπαυσε νὰ ἔχῃ, ὅπως ἄλλοτε, τὴν καταπληκτικὴν αὐτοῦ δυναμικότητα.

Ἐὰν ὁ καπιταλισμὸς πεισθῇ ὅτι δὲν πρέπει νὰ πολεμᾷ τὸν κομμουνισμόν, δὲν βλέπω τὸν λόγον τῆς συγκρούσεως τῶν δύο συστημάτων.

Ἐὰν καὶ ὁ εἷς καὶ ὁ ἄλλος παύσουν τὴν ἐσκεμμένην προσπάθειαν πρὸς καταστροφήν τοῦ ἀντιφρονοῦντος, ἐὰν δὲν γίνῃ ἀπόπειρα καπιταλιστικῆς ἐπαναστάσεως εἰς τὴν Ρωσίαν ἢ κομμουνιστικῆς τοιαύτης εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἢ τὴν Μεγάλην Βρετανίαν, τότε αἱ δυνατότητες τῆς συγκρούσεως θὰ περιορισθοῦν εἰς τὸ μόνον ἔδαφος ὅπου τὰ δύο συστήματα εὑρίσκονται εἰς ἐπαφήν, δηλαδὴ εἰς τὸ Διεθνὲς Ἐμπόριον.

Αἱ πρὸς τοῦτο ἀποδείξεις εἶναι πειστικαί. Ποτὲ δὲν παρουσιάσθησαν μεγάλαι δυσκολίαι εἰς τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς μετὰ τῆς Ρωσίας. Αἱ ἀγοραπωλήσεις τῶν Ρώσων ἔγιναν συμφώνως μὲ τὰς ἐμπορικὰς συνηθείας. Ἦσαν πάντοτε πρόθυμοι νὰ ἐκτελέσουν εὐσυνειδήτως τὰς ἐμπορικάς των ὑποχρεώσεις.

Τὸ ἐρώτημά μας εἶναι: «Δύνανται αἱ καπιταλιστικαὶ χῶραι καὶ αἱ κομμουνιστικαὶ νὰ ζήσουν ἡ μία πλησίον τῆς ἄλλης εἰς αὐτὸν τὸν κόσμο;» Ἡ ἀπάντησις εἶναι: «Βεβαίως, τοῦτο εἶναι δυνατόν, ἐὰν αἱ καπιταλιστικαὶ ἐγκαταλείψουν τὰς παλαιὰς συνηθείας τοῦ παρελθόντος». Ἀλλὰ θὰ ἤθελα νὰ προσθέσω: «Εἶναι δυνατὸν ὁ καπιταλισμὸς καὶ ὁ κομμουνισμὸς νὰ συνυπάρξουν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν;» Εἰς αὐτὴν τὴν ἐρώτησιν θὰ ἤθελα ν' ἀπαντήσω: «Δὲν γνωρίζω, ἀλλὰ βεβαίως τοῦτο πρέπει νὰ γίνῃ».

Συνύπαρξις συστημάτων ἐντὸς τῆς ΙΔΙΑΣ χώρας

Ὅταν λέγω ὅτι ὁ καπιταλισμὸς καὶ ὁ κομμουνισμὸς πρέπει νὰ συζήσουν ἐντὸς τῆς ἰδίας χώρας, ἐννοῶ ὅτι εἰς τὸ μελλοντικὸν σύστημα πρέπει νὰ συνυπάρχουν στοιχεῖα καὶ ἐκ τῶν δύο παρατάξεων, δηλαδὴ τῆς ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως καὶ τῆς κολλεκτιβικῆς ὀργανώσεως. Εἶναι μερικαὶ ἐκδηλώσεις τῆς οἰκονομίας, τὰς ὁποίας μόνον κολλεκτιβικὴ ὀργάνωσις, δύναται νὰ τὰς ἀναλάβῃ καὶ ἄλλας τὰς ὁποίας μόνον ἡ ἰδιωτικὴ προσπάθεια, δύναται νὰ διεξαγάγῃ.

Μία ἀπὸ τὰς πρώτας ἐκδηλώσεις τῆς κολλεκτιβικῆς ὀργανώσεως σύγκειται εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς κοινωνίας μὲ τὰ ἐντελῶς ἀπαραίτητα διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῆς. Τοῦτο εἶναι φανερὸν ὅταν πρόκειται διὰ τὴν παιδείαν καὶ τὰς περιπτώσεις τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ μᾶς φαίνεται ὅτι εἶναι οὐτοπία, τὸ νὰ διαβλέπωμεν ὅτι κατὰ τὰ τέλη τοῦ παρόντος αἰῶνος, αἱ διανομαὶ τῶν τροφίμων κατὰ μέγα μέρος θὰ γίνωνται διὰ τοῦ τρόπου τούτου.

Ἡ δευτέρα ἐκδήλωσις τοῦ κολλεκτιβικοῦ συστήματος, εἶναι ἡ μελετημένη χρησιμοποίησις τοῦ φυσικοῦ πλούτου. Πρὸς τοῦτο, γίνονται ἤδη ἐνδιαφέροντα πειράματα εἰς τὴν Μεγάλην Βρετανίαν, νῆσον πυκνοκατοικουμένην διὰ τὴν κολλεκτιβικὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ σπανίζοντος δι' αὐτὴν φυσικοῦ πλούτου, τῆς γῆς. Ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς ζητήσεως τούτου ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ, αὐτὸ ὡς φαίνεται πρόκειται νὰ ἐπιτύχῃ.

Μία τρίτη ἐκδήλωσις, ἴσως ἡ σπουδαιοτέρα, θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἡ μέχρι ἑνὸς βαθμοῦ ὀργάνωσις κολλεκτιβιστικῆς ρυθμίσεως τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος, ἅς ποῦμε «ἐπεμβατισμοῦ» πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἀπαισίων ἐκείνων μεγάλων καὶ ἀποτόμων διακυμάνσεων τῶν τιμῶν.

Τρεῖς λόγοι ὑπὲρ τῆς ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως

Ἰδοὺ τώρα, τρία σοβαρὰ παραδείγματα ὑπὲρ τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων. Ἐν πρώτοις εἶναι τὸ καταλληλότερον νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν καταναλωτὴν ὁ ὁποῖος παρουσιάζεται συνήθως μὲ πολλαπλᾶς καὶ ποικίλομόρφους ἀπαιτήσεις. Γνωρίζομεν κολλεκτιβιστικὰς οἰκονομίας αἵτινες ἐπολέμησαν, ἐγνώριζον νὰ κατασκευάσουν φράγματα ποταμῶν καὶ ὁδοὺς ὡς καὶ καμίνους διὰ τὴν βιομηχανίαν των, δὲν δύναμαι ὅμως ν' ἀναφέρω οὐδεμίαν ἥτις νὰ δύναται νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸν καταναλωτήν.

Κατὰ δεύτερον λόγον, ἡ ἰδιωτικὴ οἰκονομία εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν ἐξακολούθησιν τῶν ἐρευνῶν, τῶν ἐφευρέσεων, τῶν πειραματισμῶν, εἰς ἕνα τόπον παραγωγικόν. Προκειμένου διὰ τὸν τρίτον λόγον, θ' ἀναφέρωμεν ὅτι εἶναι λάθος νὰ νομίζωμεν ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ πολιτικὴ ἐλευθερία ἄνευ οἰκονομικῆς ἐλευθερίας, δίχως νὰ ἔχῃ ὁ ἰδιώτης τὸ δικαίωμα νὰ καθορίσῃ ὁ ἴδιος τὸν βίον του, ὅπως αὐτὸς θέλει καὶ ὡς πρὸς τοῦτο νὰ μὴ ἐξαρτᾶται ἀπὸ κανένα.

Ἀμοιβαία συμπλήρωσις τῶν συστημάτων

Νομίζω ὅτι μία σύγχρονος βιομηχανικὴ δημοκρατία, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιζήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα μας, ἐὰν διὰ τὴν ὀργάνωσίν της δὲν ἀντλήσῃ ἐφόδια καὶ ἀπὸ τὰς δύο παρατάξεις, καὶ διὰ αὐτὸν τὸν λόγον καὶ ὁ κολλεκτιβισμὸς καὶ ἡ ἰδιωτικὴ οἰκονομία πρέπει νὰ ἀλληλοσυμπληροῦνται. Ἀλλὰ τὸ νὰ λέγωμεν ὅτι «πρέπει νὰ ἀλληλοσυμπληροῦνται» δὲν θὰ εἶναι ἀπόδειξις ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ συνεργασθοῦν. Ἴσως μάλιστα, νὰ καταναλώσουν τὰς δυνάμεις των, παρενοχλοῦντες ὁ εἷς τὸν ἄλλον, ὅπως τοῦτο ἔγινε, καὶ εἰς μεγάλην κλίμακα εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὴν Μεγάλην Βρετανίαν κατὰ τὰ τελευταῖα τριάκοντα ἔτη. Ἐὰν τοῦτο ἐξακολουθήσῃ ἡ κοινωνία μας θὰ πεθάνῃ μέσα εἰς ἐσωτερικὰς ἀντιθέσεις.

Ἀλλὰ πρέπει νὰ εἴμεθα αἰσιόδοξοι. Ὕστερα ἀπ' ὅλα, τὸ ζήτημα τοῦτο, εἶναι ζήτημα ἐπεκτάσεως τοῦ παλαιοῦ προβλήματος τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς τάξεως, διὰ τὸ ὁποῖον τὰ δημοκρατικὰ πολιτεύματα ἔδωσαν τὴν ἱκανοποιητικωτέραν λύσιν, τὴν ὁποίαν ἡ ἱστορία δύναται ν' ἀναφέρῃ.

Ὅταν ἐξετάσωμεν τοῦτο, θ' ἀντιληφθῶμεν ὅτι δὲν πρόκειται περὶ «ποίου συστήματος» θὰ ἐπικρατήσῃ ἀλλὰ «πόσον ἀπὸ τὸ κάθε ἕνα» πρέπει νὰ λάβωμεν διὰ νὰ σχηματίσωμεν μίαν ἱκανοποιητικὴν σύνθεσιν, τόσον εἰς τὸ οἰκονομικὸν ἐπίπεδον ὅσον καὶ εἰς τὸ πολιτικόν.

ΕΚΔΗΛΩΣΙΣ
ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΡΑΪΚΗ ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΪΑ
Ὑψηλὰ Ἀλώνια - Κάτω Θ' Οὐφᾶ
Παναχαϊκοῦ 2 - Τηλ. 23-34
Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΙΠΛΩΝ ΟΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Ἐπιστολαὶ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ

Τὰ 150 χρόνια τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας καὶ ἡ ἔρευνα τοῦ κ. Κωνσταντοπούλου

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ΣΟΥΔΕΝΑ: Σκαλτσᾶς Ἀσημάκης
ΧΑΛΑΝΔΡΙΤΣΑ: Ἰατροῦ Βασίλειος
ΠΡΟΣΤΟΒΙΤΣΑ: Γιαννόπουλος Γεώργιος
ΝΕΖΕΡΑ: Γιαννόπουλος — Νεζερίτης Ἀναγνώστης
ΔΙΑΚΟΦΤΟ: Παπαδόπουλος Γεώργιος καὶ Σπήλιος
Παναγιωτάδης Δημήτρης
ΒΟΣΤΙΤΣΑ: Ἀδαμόπουλος Δημήτριος καὶ Ἰωάννης
Ἀναγνωστόπουλος Ἀγγελάκης
Δεσποτόπουλος Παναγιώτης
Ὀρεινός Παναγιώτης
Λόντος Ἀνδρέας
Πανάρετος Διδάσκαλος
Μελετόπουλος Ἀγγελῆς καὶ Δημήτριος
Σολιώτης Νικόλαος
Χρυσανθόπουλος Παναγιώτης
Χαραλάμπης Σωτήριος
Πετμεζᾶς Νικόλαος, Ἀνδρέας καὶ Χαράλαμπος
Κουσουρῆς Ἰ.
ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ: Γιαννόπουλος Τσιριγώτης
Ἀντωνόπουλος Κωνσταντῖνος
Ἰωάννου Ἀνδρούτσος
Παπαδόπουλος Ἰωάννης
Σπηλιώτης Γρηγόριος
Ζαΐμης Ἀνδρέας, Ἀσημάκης, Παναγιώτης καὶ Δημήτριος
Φωτήλας Ἀσημάκης καὶ Παναγιώτης
Χριστοδούλου Ἀργύρης
ΣΟΠΩΤΟ: Βασιλικόπουλος Χρῦσικός Εὐστάθιος
ΡΩΓΟΙ: Οἰκονομόπουλος Ἀλέξης καὶ Γιαννάκης
Σαρδελιάνος Ἰωάννης
ΑΓΙΑ ΒΑΡΒΑΡΑ: Θεοχαρόπουλος Σωτήριος
ΚΑΗΡΙΚΟΙ: Ἐπίσκοπος Γερμανός Παλ. Πατρῶν, Κερνίκης Προκόπιος, Χριστιανουπόλεως Γερμανός (ἐκ Καλαβρύτων).
ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΑΙ: Φραντζῆς Ἀμβρόσιος (ἐκ Καλαβρύτων).
ΙΕΡΕΙΣ - ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΙ: Κύριλλος Λαυρεάτης καὶ Ἰωαννίκιος Οἰκονομόπουλος ἐκ Πατρῶν, ἱερομόναχος Ρίζος Μέγα Σπήλαιον, Νικηφόρος Παμπούκης ἐκ Καλαβρύτων.

♣

Τώρα γεννᾶται τὸ ζήτημα πῶς εὑρέθη ὁ κατάλογος οὗτος στὸ ἀρχεῖο τῆς Ἀστυνομίας τῆς Μόσχας.

Ὡς γνωστὸν τρία ἔτη μετὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας ἤτοι κατὰ τὸ 1817 συνεστήθη καὶ ἡ ὀργάνωσις ἐν Ρωσίᾳ τῶν Δεκεμβριστῶν κατὰ τὸ σύστημα τῆς ἰδικῆς μας Φιλικῆς ἑταιρείας μὲ σκοπὸν τὴν κατάλυσιν τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ ἀνακήρυξιν τῆς Δημοκρατίας. Καὶ οὕτως ἡ ἐπανάστασις αὕτη ἐπραγματοποιήθη τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1825. Ἀπέτυχε καὶ ἀπηγχονίσθησαν οἱ κυριώτεροι ἡγέται μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ Πέστελ. Ὁ Πέστελ καὶ οἱ πλεῖστοι ἡγέται τῶν Δεκεμβριστῶν εἶχον στενὴν συνεργασίαν καὶ σχέσεις μετὰ τῶν Ἑλλήνων Φιλικῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀναφέρεται ὁ Ἀλ. Ὑψηλάντης καὶ Γ. Λεβέντης. Καὶ μάλιστα στὴ διακήρυξη τῶν Δεκεμβριστῶν ἐγίνετο λόγος γιὰ Ἑλληνικὸ Βασίλειο.

Τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι ὁ κατάλογος τῶν Φιλικῶν τῆς Πελοποννήσου ἐδόθη ἕτοιμος ὑπότινος βαθμοῦχου φιλικοῦ, παρεπιδημοῦντος ἐν Ρωσίᾳ καὶ συνεπῶς δὲν μποροῦμε νὰ παραδεχθοῦμε ὅτι οὗτος συνετάγη ὑπὸ τῆς τσαρικῆς Ἀστυνομίας καὶ ὅτι εἶναι ἀποτέλεσμα κατασκοπευτικῆς δραστηριότητος αὐτῆς.

Μετὰ θερμῶν εὐχαριστιῶν

ΒΑΣ. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
τ. Ἐπιθεωρητὴς Ἐκπαιδεύσεως

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ - ΤΩΡΑ - ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΝ ΑΦΡΙΚΗΝ

Ναϊρόμπι, πρωτεύουσα τῆς Κένυα. Ἀριστερὰ τὸ ὑπουργεῖο Γεωργίας

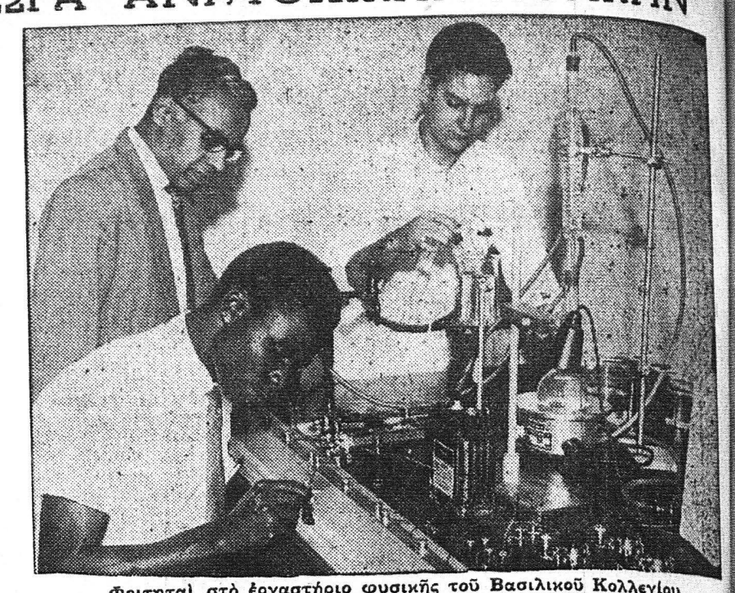

Φοιτηταὶ στὸ ἐργαστήριο φυσικῆς τοῦ Βασιλικοῦ Κολλεγίου στὸ Ναϊρόμπι, τὴν πρωτεύουσα τῆς Κένυα

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ

ΜΟΝΤΕΡΝΕΣ ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ

Ἡ μεγαλύτερη ἐπιθυμία κάθε νοικοκυρᾶς, καὶ ἄλλοτε καὶ τώρα ἦταν νὰ στολίση τὰ παράθυρά της, τίς μπαλκονόπορτές της, μὲ ὡραίες κουρτίνες, μὲ στόρ ποὺ νὰ πέφτουν ὄμορφα, νὰ εἶναι διαφανῆ καὶ αἰθέρια καὶ νὰ ταιριάζουν μὲ τὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ δωματίου, μὲ κουρτινάκια ποὺ νὰ ἐμποδίζουντὰ διάκριταβλέμματα νὰ κοιτάζουν μέσα, νὰ μὴν ἐμποδίζουν ὅμως τὸν ἥλιο καὶ τὸ φῶς, νὰ πλένωνται καὶ νὰ σιδερώνωνται εὔκολα.

Δυστυχῶς ἡ σκόνη, ἡ ὑγρασία, ὁ καπνός, ὁ ἥλιος ποὺ χτυποῦσε ἀπάνω στίς κουρτίνες τίς λέρωναν, τούς ἀλλοίωναν τὸ χρῶμα τους, ἔκαιγαν τίς ἶνες τους καὶ παρ' ὅλη τὴν περιποίησι, ἀκόμη καὶ τὰ πιὸ ἀκριβὰ ὑφάσματα καταστρέφονταν. Τὰ νταντελένια στόρ δὲν πλένονται καὶ ἔπρεπε νὰ σταλοῦν στὸ καθαριστήριο, τὰ βουαλάζ μὲ τὸ πλύσιμο ἔμπαιναν καὶ ἔχαναν τὴ διαφάνειά τους, τὰ δὲ τάλλια ὕστερα ἀπὸ δυὸ χρόνια ἦταν γιὰ πέταμα, ὥσπου οἱ ἐπιστήμονες ποὺ μελετοῦν ὅλα αὐτὰ τὰ νοικοκυρικὰ προβλήματα ἀνεκάλυψαν ἕνα εἶδος ὑφάσματος ἢ μάλλον κλωστῆς, ποὺ ἔφερε ἀληθινὴ ἐπανάστασι στὰ ὑφάσματα ἐπιπλώσεως: Τὴν Τερυλέν! Ὅ,τι μποροῦσε κάθε νοικοκυρὰ νὰ ὀνειρευθῆ βρίσκονται συνδυασμένα σ' αὐτὸ τὸ καταπληκτικὸ ὕφασμα: Πλένεται εὔκολα καὶ στεγνώνει ἀμέσως, εἶναι γερὸ καὶ βαστάει χρόνια, δὲν μπαίνει καὶ δὲν ξεχειλώνει μὲ τὸ πλύσιμο, δὲν χρειάζεται σχεδὸν σιδέρωμα, δὲν κιτρινίζει οὔτε κόβει μὲ τὸν ἥλιο.

Ὅλα αὐτὰ τὰ πλεονεκτήματα τὰ ἔκαναν τούς βιομηχάνους νὰ δοκιμάσουν τὴν Τερυλέν γιὰ κάθε εἴδους ὑφάσματα ἐπιπλώσεως, μὰ ἐκεῖ ποὺ ἡ ἐπιτυχία της ἦταν καταπληκτικὴ ἦταν στὰ στόρ καὶ στίς κουρτίνες καὶ μποροῦμε νὰ ποῦμε πῶς ἡ χρησιμοποίησίς της σ' αὐτὸ τὸ εἶδος ἔγινε δεκτὴ μὲ τέτοιον ἐνθουσιασμό, ποὺ οἱ βιομήχανοι δὲν προφτάνουν νὰ ἀνταποκρίνωνται στὴν ζήτησι.

Ἕνα ἀκόμη ἐνδιαφέρον σημεῖο εἶναι πῶς τὰ στόρ ποὺ γίνονται ἀπὸ Τερυλὲν δὲν εἶναι σ' ἕνα εἶδος μονάχα, ἀλλὰ σὲ ὅ,τι μπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθῆ: Σὲ νταντέλλα καὶ σὲ βουαλάζ, σὲ φιλὲ καὶ σὲ τούλλι, ἁπλᾶ μὲ σχέδια λευκά, ὑφαντά, ἢ κεντητά, μὲ βοῦλες, μὲ ρίγες, μὲ σταμπάτα λουλούδια, μὲ καρρέ. Ὅταν τὰ ὑφάσματα πρωτοβγῆκαν τὸ σκέτα βουαλάζ καὶ φιλέ, σὲ χρώματα λευκὰ ἢ παστέλ. Τώρα ἀφέσουν πιὸ πολὺ τὰ ὑφάσματα μὲ ὑφαντὲς ρίγες ἢ καρρέ, μὲ λουλούδια ἢ μονότονα ἀφηρημένα σχέδια καθὼς καὶ ἐκεῖνα ποὺ ἔχουν μεγάλες ἄσπρες πίκες σὲ μπλὲ χρῶμα ἐπάνω σὲ λευκὸ φόντο ἢ πίκες σὲ πορτοκαλιὲς ἐπάνω σὲ λευκὸ φόντο.

Στὴν Αὐστρία ἡ βιομηχανία προχώρησε ἀκόμη περισσότερο. Ἔβγαλαν ὑφάσματα γιὰ στόρ ὅπου ὑπάρχουν καὶ δυὸ παράλληλες λουρίδες ὑφαντὲς γιὰ νὰ περνάη ἀπὸ μέσα κορδέλλα. Ἡ κορδέλλα αὐτὴ βρίσκεται ἤδη στὸ κενὸ τῆς λουρίδας καὶ ὅταν ἡ νοικοκυρὰ θέλει νὰ κάνη τὰ στόρ της μπουγιονὲ ἢ ντραπὲ δὲν ἔχει παρὰ νὰ τραβήξη τίς λουρίδες καὶ νὰ τίς κανονίση ἀνάλογα μὲ τὸ γοῦστο της. Ὅταν ἡ κουρτίνα εἶναι νὰ πλυθῆ λύνονται οἱ κόμποι, ἀνοίγει τὸ μπουγιονὲ καὶ τὸ πλύσιμο καὶ τὸ σιδέρωμα γίνονται στὰ ἴσια.

Γιὰ μεγαλύτερη εὐκολία τῶν νοικοκυράδων μαζὶ μὲ τὰ στόρ ἀπὸ Τερυλὲν ἔχει βγῆ καὶ τὸ κορδόνι γιὰ κουρτίνες ἀπὸ τυρελέν, γερό, ἀνθεκτικὸ καὶ κατάλληλο ὄχι μονάχα γιὰ κουρτίνες ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ γνωστὰ πλαστικὰ βενετσιάνικα στόρ ποὺ ἀντικαθιστοῦν τίς γρίλλιες. Τὸ κορδόνι αὐτὸ πλένεται εὔκολα καὶ δὲν χάνει τὴν ἐλαστικότητά του δείχνει πόσο ἡ σύγχρονη οἰκοκυρικὴ ἐπιστήμη νοιάζεται γιὰ τὴν νοικοκυρά.

Τὸ ὡραῖο αὐτὸ σύνολο ἀπὸ ὕφασμα ἀσετὰτ ἐμπριμὲ ἀποτελεῖται ἀπὸ πέντε κομμάτια: κουκούλα, μακρυὰ πανταλόνια, φούστα, σὸρτς καὶ μπλοῦζα χωρὶς μανίκια

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

προτιμᾶ εἴδη ἀρωματισμένα

ΣΤΟΥΤΓΑΡΔΗ. Εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν δαπανῶνται ἐτησίως πολλὰ ἑκατομμύρια μάρκα διὰ τὴν διαφήμισιν. Ἡ μέθοδος, πῶς πρέπει νὰ ἐνδιαφερθῆ ὁ καταναλωτὴς δι' ἕν ὡρισμένον ἐμπόρευμα καὶ ἡ «παρακινηθῆ» εἰς τὴν ἀγορά, ἀποτελεῖ ἰδίαν βιομηχανίαν, ἕναν σημαντικὸν κλάδον τῆς οἰκονομίας. Διὰ νὰ ἔχῃ ἐν τούτοις ἡ διαφήμισις συγκεκριμένον ἀποτέλεσμα, πρέπει νὰ ἀκανοῦν διαρκῶς. Οἱ Γερμανοὶ ψυχολόγοι — διαφημίσεως ἀνεκάλυψαν τώρα διὰ τὴν ἐργασίαν τους ἕν νέον θαυματουργὸν δεῖγμα τὴν πολυμερῆ κλίμακα τῶν ἀνθρώπων. Μόλις ἐπιστοποίησαν ἐπὶ μερικῶν πειραμάτων πόσον εἶναι εὔκολος ἡ εἴσοδος διὰ τῆς ρινός εἰς τὸ ὑποσυνείδητον, εἶχον ἤδη ἐν πραγματικὸν ἐπίτευγμα -εὐωδίας. Σήμερα ὑπάρχουν πραγματικῶς πρόσωπα, τὰ ὁποῖα δὲν ἀνταποκρίνονται πλέον εἰς τὴν αἴσθησιν τῆς ὁράσεως, ἀλλὰ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν αἴσθησιν τῆς ὀσφρήσεως.

Μία μεγάλη γερμανικὴ ἐπιχείρια καλτσῶν, ἤρχισε προσφάτως, κατὰ σύστασιν τοῦ διευθυντοῦ διαφημιστοῦ, ἕν ἐνδιαφέρον πείραμα: Ἔπρεπε νὰ διαλέξουν μερικαὶ πελάτιδες μεταξὺ δύο εἰδῶν καλτσῶν, ἐνῷ εἰς τὴν πραγματικότητα ἐπρόκειτο περὶ μιᾶς κατασκευῆς. Ἡ μόνη διαφορὰ ἦτο ὅτι τὸ ἕν εἶδος ἦτο ἐλαφρῶς ἀρωματισμένον. Τὸ 80 τοῖς ἑκατὸ περίπου ἐκείνων τῶν γυναικῶν, ἔκλινε ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀρωματισμένου ζεύγους καλτσῶν. Ὅταν δὲ ἐζητήθη ἀπὸ τὰς πελάτιδας ὅπως δικαιολογήσουν τὴν αἰτίαν τῆς ἐκλογῆς των, κανμία ἐξ αὐτῶν δὲν ἀνέφερε ὡς αἰτίαν τὸ ἄρωμα. Αἱ μὲν ἐπιλογαὶ βασίσθησαν δῆθεν εἰς τὴν ἀφῆ, ἐπαινοῦσαι τὴν ἰστόν καὶ τὴν ἀφὴν τῆς κατασκευάσας. Αἱ ὑπόλοιπαι ἔκριναν ὀρθῶς πρὸς τὴν ὅρασίν τους ὅτι τὸ εἶδος αὐτὸ εἶχε μίαν ἐλαφρὰν διαιτέραν στιλπνότητα εἴτε ἀπλῶς ἀραιότερον χρωματισμόν. Κανμία πελάτις δὲν παρετήρησεν ὅτι ὡδηγήθη ἁπλῶς εἰς τὴν ἐκλογὴν ἐκ τῆς ὀσφρήσεως.

Ἡ νέα ἐκστρατεία διαφημίσεως τοῦ στρατηγήματος τῆς ἐπιχειρήσεως, δὲν ηὔξησε μόνον τὴν πώλησιν ἀρωμάτων, ἀλλὰ καὶ τὴν πώλησιν ἐσωρούχων, καλτσῶν, ἐσωτερικῶν, ζωνῶν, ὑποδημάτων, γαντιῶν, βαλιτσῶν, γραφικῆς ὕλης, βιβλίων καὶ ἐπίπλων. Τὰ πάντα τὰ ἀνωτέρω εἴδη προβάλλονται διακριτικῶς ἀρωματισμένα εἰς τὴν ἀγορά — καὶ σημειοῦνται εὐνοϊκὴν πώλησιν.

Τὴν γοητείαν τῶν ἀρωμάτων δὲν τὴν ἐξεμεταλλεύθησαν μόνον οἱ διαφημισταί. Οἱ ψυχολόγοι ἐργασίας γνωρίζουν τὴν ἐπίδρασιν τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ τὸ συνιστοῦν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις, ὅπως ἐγκαταστήσουν ἀναμιστήρας ἐκ τῶν ὁποίων νὰ ἀναδύεται ἄρωμα, εἰς τοὺς χώρους τῶν ἐργοστασίων καὶ τὰ γραφεῖα. Εἰς τοὺς χώρους ἐργασίας πρέπει νὰ διαθέτουν